

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 18413

гр. София, 29.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ

като разгледа докладваното от СВЕТЛОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско дело № 20241110107129 по описа за 2024 година

Производството е образувано по искова молба на Е. В. Б. срещу „фирма“ АД.

Ищецът твърди, че от 2015г. работи с л. а. „Фолксваген Кади“ с рег. № ***, за който бил сключен договор за лизинг № ФО-078-А на името на А. Р., в чийто права встъпил през 2015г. Автомобилът бил собственост на ответника, а ищецът бил вписан като ползвател в талона на същия и заплащал всички вноски по лизинговия договор и по франчайз договори с предмет временно и възмездно ползване на търговското име на ответника и запазения му фирмен знак при извършване на таксиметров превоз. На ответното дружество бил издаден ел. фиш с № ** от СДВР, касаещ процесното МПС. Ищецът бил извикан в офиса на ответника и автомобилът бил прибран на 30.12.2021г., като бил съставен описен протокол. Автомобилът бил върнат на ищеца за няколко дни, през които същият се занимавал с изваждането на документи за автомобила, като междувременно ел. фиш бил обжалван. След 2-3 дни, докато работи с автомобила, ищецът получил адрес на бул. „България“, където автомобилът отново бил взет от представители на ответното дружество. Междувременно с решение от 31.03.2022г. електронният фиш бил отменен. На 09.05.2022г. ищецът отишъл в офиса на дружеството, за да получи автомобила, но му било казано, че може да го получи само ако бъде упражнено правото по лизинговия договор за придобиване на същия. На 16.05.2022г. автомобилът бил прехвърлен на В. П. – дъщеря на колежка на ищеца, на която правото на придобиване било преотстъпено. Месец след получаване на автомобила, ищецът продължил да работи към структурата на ответника и реализирал оборот от приблизително 200лв. на ден, респ. около 170 лв. чист дневен приход. Счита, че за периода 30.12.2021г.-16.05.2022г., ако не бил отнет автомобилът, би работил 120 дни, през които би получил чист приход от 170лв. Посочва, че поради неизпълнение на договорните задължения на ответника и отнемане на автомобила в нарушение на същите, бил лишен от възможността да получи този доход, тоест пропуснал възможността да реализира полза. Евентуално твърди, че автомобилът бил отнет без основание и ищецът бил лишен от ползването на същия, което му давало право да получи обезщетение за лишаване от ползването. Също така, процесните събития причинили и психическа травма на ищеца, чувство на унижение, срам, понесъл и имиджови вреди.

Съобразно изложеното, моли за постановяване на решение, с което ответникът да бъде осъден да му заплати следните суми:

- **20 400лв.** - пропуснати ползи за периода 30.12.2021г.-16.05.2022г. поради неизпълнение на договорните задължения на ответника, а в условията на евентуалност - обезщетение за лишаване от ползването поради отнемането без основание на автомобила, ведно със законната лихва от подаването на исковата молба до окончателното плащане;
- **4147,39лв.** – мораторна лихва върху горната сума за периода 16.05.2022г.-08.02.2024г.;
- **2000лв.** – обезщетение за претърпени неимуществени вреди – преживените болки и страдания от неизпълнението на договорните задължения на ответника, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното плащане;
- **406,61лв.** – мораторна лихва върху горната сума за периода 16.05.2022г.-08.02.2024г.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в законоустановения срок, с който оспорва исковете. Посочва, че по силата на договор за финансов лизинг № ФО-078/23.05.2012г. процесният автомобил бил предоставен на А. Р. за временно възмездно ползване, като договорът бил до 21.08.2018г. и от тази дата същият се считал прекратен. Лизингополучателят не се възползвал от възможността да придобие собствеността върху автомобила. С франчайз договор № ФО-078-4/30.12.2019г. ответникът предоставил на ЕТ „фирма“ правото на временно и възмездно ползване на търговските име и марка при извършване на таксиметров превоз. Ищецът се задължил да отговаря солидарно като поръчител с ЕТ по договора. С франчайз договор № ФО-078-5/07.01.2022г. дружеството предоставило на ЕТ „фирма“ правото на временно и възмездно ползване на търговските име и марка при извършване на таксиметрова дейност, като ищецът отново се задължил да отговаря солидарно с ЕТ. Изтъква, че ищецът никога не бил лизингополучател или франчайзоползвател във връзка с автомобила и между страните никога не съществували отношения по повод държането и ползването на процесния таксиметров автомобил. Посочва, че лекият автомобил се ползвал от лизингополучателя и франчайзоползвателите, респективно таксиметрови водачи, по възникнали между тях самите правоотношения, в които ответникът, като собственик на МПС, не бил страна. Ищецът бил вписан като ползвател в талона на автомобила поради това, че имал отношения с франчайзоползвателите, въз основа на които извършвал таксиметров превоз, като съгласно чл.7, ал. 1 от франчайз договорите ответникът дал съгласие за това. С оглед на това, счита, че няма как да има неизпълнение на договорни задължения, доколкото такива не съществували между страните. Оспорва да дължи обезщетение и поради отнемане на автомобила без основание, като посочва, че няма основание, на база на което ищецът да ползва автомобила, и това основание да го обвързва, като ответникът не бил поемал ангажимент към ищеца да му предостави държането и ползването на същия. Отрича в периода 30.12.2021г.-16.05.2022г. ответникът или негови представители да са отнемали автомобила от Е. Б. или друго лице. Независимо от това счита, че имал право да установи държане върху същия съгласно чл. 14, т. 9, изр. 2 от договора за финансов лизинг като собственик на автомобила. Оспорва исковете и по размер, като твърди, че същият бил силно завишен и не били съобразени постоянните разходи, свързани с ползването на му като разходи за гориво, поддръжка, ДДФЛ и др.

Съобразно изложеното, моли за отхвърляне на предявените искове.

Предявени са за разглеждане главен иск с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 2 вр. чл. 82 ЗЗД (за имуществените вреди) и евентуален иск с правно основание чл. 59, ал. 1 ЗЗД, както и кумулативно съединени искове с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД и чл. 79, ал. 1, пр. 2 вр. чл. 82 вр. чл. 52 ЗЗД (за неимуществените вреди).

Съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК, разпределението на доказателствената тежест е както следва:

Ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване, че са сключени описаните договори, по силата на които ответникът имал задължение да предостави ползването на процесния автомобил на ищеца; че ищецът встъпил в правата на лизингополучателя по договора за лизинг – А. Р. през 2015г., за който факт съдът му указва, че не сочи доказателства; че ищецът изпълнил пълно и точно задълженията си по договорите, включително да заплаща вноските по договора за лизинг и по договорите за франчайз, като съдът му указва, че не сочи доказателства за тези факти; че ответникът не изпълнил задълженията си по същите, като без основание отнел автомобила от държането на ищеца в посочения период, през който би настъпило сигурно увеличаване на имуществото му в сочения размер, ако ответникът беше изпълнил пълно и точно задълженията си по договора, и тази пропусната полза е могла да бъде предвидена при възникване на облигационните отношения; евентуално, че ответникът лишил ищеца от ползването на автомобила в посочения период без основание, с което го лишил от възможността да реализира приход в сочения размер; че в резултат от неизпълнението на задълженията на ответника по договорите ищецът претърпял описаните неимуществени вреди, които били предвидими при пораждане на задължението или ответникът бил недобросъвестен; изпадане на ответника в забава и размерът на дължимата мораторна лихва.

Ответникът следва да докаже обстоятелствата, от които произтичат възраженията му, включително пълно и точно изпълнение на задълженията си по договорите; че ищецът не е страна по тези правоотношения; че ответникът е собственик на автомобила; че са налице задължителни разходи, които следва да се приспаднат от евентуално обезщетение, като за разходите извън вноските по договорите за франчайз, съдът му указва, че не сочи доказателства.

С оглед становищата на страните, съдът отделя за безспорно между тях, че процесният автомобил е бил собственост на ответното дружество, като е предоставен за ползване по договор за лизинг и за него са сключени два договора за франчайз.

Представените от страните писмени доказателства са допустими и относими, поради което следва да бъдат приети.

Съдът намира, че за изясняване на релевантни за спора обстоятелства следва да бъде уважено искането на ищеца за събиране на гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане, които са допустими и се искат за относими факти. Искането на ответника за задължаване на ищеца да посочи имената на ищеца с оглед „подготовката на защитата на ответника за разпита“ е неоснователно, доколкото при свидетели в режим на довеждане няма процесуално задължение за предварително посочване имената на същите.

Исканията на ищеца за задължаване на ответника да представи договора за лизинг и договорите за франчайз, ведно с анексите към тях, са неоснователни, доколкото са представени с отговора на исковата молба.

По отношение на искането за задължаване на ответника да представи пътните книжки на автомобила за 5 години назад, съдът намира това искане за основателно, но за период от 2 години назад, тоест за периода 30.12.2019г.-30.12.2021г. Следва да бъде уважено и искането за задължаването му да представи протокол, с който е иззет лекия автомобил, ако разполага с такъв.

На основание чл. 140, ал. 3 ГПК делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание за разглеждане на исковете, които са допустими.

Воден от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в останалата част в открито съдебно заседание на **06.06.2024г. от 09:30ч.**, за която дата и час да се призоват страните.

ПРИКАНВА страните към **спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.**

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклада по делото съобразно мотивната част на определението.

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото приложените към исковата молба и отговора на исковата молба документи.

ДОПУСКА събирането на гласни доказателства чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане от ищеца в насроченото открито съдебно заседание.

УКАЗВА на ищеца, че ако не доведе допуснатите свидетели в откритото съдебно заседание, без да са налице обективни и уважителни причини за това, доказани по надлежния ред, съдът може да отмени определението, с което ги е допуснал.

ЗАДЪЛЖАВА на основание чл. 190, ал. 1 ГПК ответникът в срок до откритото съдебно заседание да представи заверен по реда на чл. 183 ГПК препис от пътните книжки за процесния лек автомобил (с ДКН ***) за периода 30.12.2019г.-30.12.2021г., както и протокол, с който е иззет лекият автомобил, ако разполага с такъв. При неизпълнение, може да бъдат приложени последиците по чл. 161 ГПК.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ останалите искания.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба с приложенията.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____